

'Ne me quitte pas, laat me niet alleen!'

Antwerpen, donderdag 22 december 2011.

Isabelle Beernaert, de gekende choreografe van SYTYCD, staat ook bekend als een emotionele en passionele danseres en choreografe die iedereen meesleept in haar indringende verhalen over liefde en liefdesverdriet; zo is ook de ingetogen en ontroerende dansvoorstelling, 'Ne me quitte pas,' ontstaan.

Een dansvoorstelling waarin één thema centraal staat: liefde.

Isabelle Beernaert baseert haar dansen vooral op eigen ervaringen en emoties. Haar dansers halen het onderste uit de kan om die emoties over te brengen op het publiek.

De hoofdrollen waren weggelegd voor Stefano Giuliani en Raquel Tijserman: twee prachtige klassiek geschoolde dansers die in 'So you think you can dance,' iedereen stil maakte met hun adembenemende uitvoering van: Ne me quitte pas.

Aan het begin van de voorstelling deelde Isabelle ons met pijn in het hart mee dat Stefano onlangs een dubbele hernia opliep. Hiermee wordt zijn toekomst als danser zwaar op de proef gesteld, wij wensen hem een spoedig herstel...

Door dit noodlot werd Isabelle genoodzaakt om voor deze voorstelling twee andere dansers aan te stellen: Anna Alicia Sklias (die net naast de hoofdprijs greep in SYTYCD en in de winnende groep zat van 'the dance battle') en Juvat Westendorp (de gekende B-boy uit SYTYCD).

Het optreden begon met een filmfragment. Je zag een schaars gekleed koppel in bed liggen. Intens en verliefd streelden en kusten ze elkaar.

De daarop volgende muziek was zorgvuldig uitgekozen met als thema "liefde". We hoorden en genoten van choreografieën op muziek van o.a. Adèle, Damien Rice en Edith Piaff. Natuurlijk mocht ook Jacques Brel niet ontbreken.

De dansers en danseressen waren sober gekleed in het rood, zwart en wit.

Rekwisieten waren niet echt aanwezig. Het enige waarmee soms gedanst werd, was een stoel en een lange zijden doek die de dansers in verbinding bracht met elkaar. Het gaf een symbolische meerwaarde aan het verhaal.

Het optreden stond in het teken van verlatingsangst, pure liefde en romantiek. Het draaide om diegene die je telkens weer tranen bezorgt, omdat je zo gepassioneerd en intens naar die persoon verlangt.

Een dramatisch stuk in een moderne opvoering, gehuld in warmte, frustraties en ontroering.

De hele zaal was geroerd door haar choreografieën. De dansvoorstelling liet een boodschap na, een boodschap waarover je dagen daarna nog aan denkt...

Een dansvoorstelling die iedereen zou bekoren en aangrijpen, en waarin iedereen zichzelf een beetje herkent.

Isabelle Beernaert deed het weer, op haar manier, met gevoel...

Usha Gaethofs

Ne me quitte pas , laat mij niet alleen, ne me quitte pas....

*Strompelend over het water, waar ik niet over kan
Gedachte drijven weg, die niet weg kunnen
Een kloppend hart, dat ik niet kan bereiken
Een eenzaamheid die wordt gevuld
Over handen die in gedachte langs mij afgaan
Zintuigen die niet geprikkeld worden
Frustraties die iedereen kent
Gevoelens die iedereen anders beleeft
Verzonken in de ziel
Vergaan in het hoofd
Het hart wil, wat het gedacht afwijst
Niemand mag het weten
Jij en ik zijn geliefden
Ik en jij zullen nooit nog geliefden zijn
Ik geef mij over
Laat alles vloeien
Soms samen
Soms alleen
Laat mij niet alleen
Ne me quitte pas ...*

Usha Gaethofs